

Caulophyllum - Caulophyllum thalictroides

Caulophyllum - Caulophyllum thalictroides

Plante:

En saktevoksende, flerårig urt med kraftig rotstokk og blågrønne, sammensatte blad. Gulgrønne til purpurfargede, stjerneformede blomster som utvikler seg samtidig med de nye bladene. Får dypt blå bær som er giftige. Planten blir normalt 30-75 cm høy.

Bruk:

Særlig jordstengelen og røttene anvendes. De samles om høsten og tørkes for å anvendes i medisinske preparater. Som regel sannes viltvoksende planter, men urten kan også dyrkes.

Virkning:

Krampeløsende, urindrivende, svettedrivende, menstruasjonsfremmende, livmorstimulerende, fødselsforberedende, svangerskapsforebyggende, antirevmatisk, betennelseshemmende, avførende, avslappende, nervestyrkende og middel mot innvollsorm.

Hjelper mot:

Rastløshet, angst og smerter under svangerskap og fødsel. Kan brukes ved falske veer, kynnere, etterveer, menstruasjonssmerter, uregelmessige eller mangelfulle menstruasjonsblødninger, leddbetennelser, revmatisme, gikt, magekramper og innvollsorm.

Generelt:

Caulophyllum, eller squaw root som planten ofte kalles, har vært en populær legeplante hos et stort antall innfødte amerikansk indianerstammer. Den ble først og fremst brukt som kvinnemedisin. Urten er særlig kjent for å forsterke sammentrekningene under fødselsveene. Den styrkende virkningen setter fart i svake veer og er til størst hjelp når forsinket fødsel skyldes svakhet og tretthet, eller manglende muskelstyrke i livmoren. Den brukes spesielt for å få kvinner til å slappe av under fødselen og for å lindre rastløshet, angst og smerte under svangerskapet. Den krampeløsende virkningen er med på å sørge for at livmoren holder på det voksende fosteret, slik at fødselen ikke skjer for tidlig.

Caulophyllum kan ellers avhjelpe forsinket eller uregelmessig menstruasjon, og hindre kraftige menstruasjonsblødninger og menstruasjonsmerter.

Indianerne brukte roten også som svangerskapsforebyggende middel, samt mot lidelser i kjønnsdeler og urinveier. De europeiske nybyggerne lærte caulophyllum å kjenne av indianerne, og planten ble tatt opp i den amerikanske farmakopéen fra 1905. Nåværende bruk atskiller seg ikke markant fra den tradisjonelle. Urten blir stadig betraktet som en legeplante som spesielt henvender seg til kvinner, og blir brukt som livmorstyrkende middel som kan lindre smerter i livmor og eggleder. Forskning publisert i 1999 slår imidlertid fast at noen av caulophyllums alkaloider kan forårsake misdannelser hos fosteret. I ett tilfelle hvor et barn ble født med hjertefeil, oppdaget man at moren hadde tatt caulophyllum under svangerskapet. Selv om dette ene tilfellet ikke bør være avgjørende, anbefales det at gravide og ammende ikke inntar caulophyllum (se ellers under advarsler).

Caulophyllum kan dempe betennelser, og brukes enkelte ganger til behandling av leddbetennelse, gikt, revmatiske lidelser og lette magekramper. Planten virker avslappende og styrkende på nervesystemet.

Innen homøopati regnes middelet Caulophyllum å ha to hovedfunksjoner: For det første brukes det mot revmatisme som angriper de mindre leddene i hender og føtter, fulgt av uregelmessige, jagende, krampelignende smerter. For det andre benyttes det når fødselen ikke utvikler seg som den skal, f.eks. når veene er svake, uregelmessige, eller sammentrekningene er veldig smertefulle, men ineffektive. Middelet gis også mot falske veer. Det kan dessuten hjelpe til å hindre spontanabort og lindre sterke smerter etter fødselen. Middelet hjelper også mot menstruasjonsmerter. Fordi det stimulerer livmoren, kan det hjelpe kvinner som har uteblitt menstruasjon.

Andre navn:

- Berberidaceae - Berberisfamilien
- Latin: Caulophyllum thalictroides
- Engelsk: Blue Cohosh
- Norsk: Caulophyllum
- Svensk: Azurbär
- Dansk: Løveblad
- Tysk: Frauenwurz